

Psiha i dermatovenerologija u stoljeću uma?

SKERLEV M., MARINOVIĆ B.

KLINIKA ZA DERMATOVENEROLOGIJU KLINIČKOG BOLNIČKOG CENTRA ZAGREB I
MEDICINSKOG FAKULTETA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAGREB, CROATIA

• KLINIKA ZA DERMATOVENEROLOGIJU

SAŽETAK:

U doba opće informatizacije i vrlo brzog kolanja i izmjene podataka na globalnoj razini postoji ponekad osjećaj da se unutar našeg okruženja u kojem radimo i stvaramo nepotpuno i nedovoljno poznamo. Stoga bismo ovim predavanjem željeli ukazati, na neke vrlo bitne, suvremene aspekte psihodermatologije i spolno prenosivih bolesti. Treba svakako imati na umu da je koža u cjelini ogledalo vanjskog svijeta, kao i zbivanja unutar čovjeka. Promjene na koži, kao i na spolovilu prezentiraju se često na dijelovima koji su vidljivi (npr. lice), odnosno na dijelovima kože i sluznice na koje smo posebno osjetljivi, odnosno povezujemo s nizom konotacija (spolna regija). Gotovo da nema spolno prenosive bolesti koja se ne manifestira na koži/sluznici i koja u određenom smislu ne može dovesti do stigmatizacije. S druge strane, s obzirom da su promjene kože, osobito ako su lokalizirane na licu razlog traženja stručne pomoći, događa se da ponekad bolesnici sami izazivaju i/ili intenziviraju takve promjena kao „nesvjestan alarm i poziv u pomoć“. U tom su smislu najznačajniji artefaktni dermatitisi i deluzijske parazitoze. Niti najbujnija mašta ne može zamisliti što su sve naši bolesnici u stanju učiniti izazivajući, odnosno podržavajući „kroničnost“ takvih promjena kože i sluznice, pri tome vrlo često opsežno mutilirajući sami sebe, izlažući se pri tom ozbiljnim zdravstvenim rizicima. Prikazat ćemo najčešće oblike artefaktnog dermatitisa, kao i brojne predmete koje nam bolesnici donose u svrhu „prikaza raznih kukaca, ili nekih drugih živih (mikro)organizama koji po njima plaze i uzrokuju im promjene kože“. Najveća pozornost liječnika u tom smislu treba biti pridana postavljanju točne dijagnoze i diferenciranju definiranih dermatoza standardne etiopatogeneze od artefaktnih dermatitisa. Uvjeravanja bolesnika (kao i njegove bliže okoline) najčešće ne daju zadovoljavajući rezultat te je, zapravo, jedina svrsishodna mjera što prije uputiti takvog bolesnika kompetentnom psihijatru. Treba napomenuti da bolesti u pravilu ne nestaju, postoji njihova dinamika. Posebno nam je, u tom smislu važno predstaviti značajne psihološke aspekte bolesnika s danas najčešćim spolno prenosivim bolestima. Na kraju, ne treba zaboraviti da smo svi zajedno u stručnom, nastavnom i znanstvenom smislu dio medicinske obitelji u službi promocije bolje kvalitete zdravlja i života naših bolesnika i postizanja što više humanističke i civilizacijske razine našeg društva (bez obzira na ekonomsku situaciju!). Nadamo se da će i ovaj naš dermatovenerološki prilog barem malo doprinijeti tome!

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2106](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2106)